

OTOLI (1) *pt*

Oba o jasne.

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. *Partykuła deiktyczna; oto:*

1. *[Wskazuje, kieruje uwagę na wypowiedzenie lub jeden z jego członów:*

A. *Poprzedza zawiadomienie: otoli powiada/ iże słyłzał niewymowne słowá/ kthorych nie godzi sie człowiekowi powiadać. GilPos 43, [42²]v.*

B. *Poprzedza wyjaśnienie, przykład: nie ináčzey iákoby w cieie iednym człowieczym náłzym otoli ielt wiele członkow/ á káždy ma od iednego Bogá swoie powinności GilPos 44v; Czwarte/ ledwo ćwiczeniem/ pilnym nápomínaniem [...] / otoli s przedpłocia/ z vlic tego swiátá/ ná ty gody przywiedziono. GilPos 192v.*

C. *Wskazuje na wniosek, rezultat: Przetoż nie potrzebá sie wdawać ná niebezpieczność/ mowiąc: Otolim ia iuz Krześciánin/ mam wiaré/ bywam we Zborze/ Bucham Kazánia GilPos 193.]*

2. *Uwydatnia, podkreśla przeciwieństwo, kontrast: przecież: Rzecze kto: Wízák mamy dawnè zwyczajie w piłaniu swoie [...]. Ia niewiém. Otoli widzę nie Orthogrąphią, ále rychléy Tautogrąphią. JanNKar D2.*

II. *[W funkcji spójnika wprowadza zdanie przyzwolone; choć:*

Połączenie: »otoli ... a przedsię«: Tegoż y Apóthoł swięty [...] vczy nas namilfzy Krześciánie/ O wzawod biegájących [...] / v kthorych otoli wiele ich biega y szyrmuie/ á przedfię ieden tylko bierze základ GilPos 37. [Cf omnes quidem currunt, unus vero accipit brahium Pol Ant 1.Cor 9/24; ácz więc wżyścy bieją/ ále przecię ieden základ bierze WujNT].]

Synonimy: I.1.C., 2. atoli; 2. przecie; II. acz, choć.